

nos jazzgeschiedenis 195 = zondag 18.9.1983 = H 3 = 21.02-21.30
+++++

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 195.

plaat 1 Earl Hines a/h Orchestra: Comin' in home (Franz Jackson)
1/4 - 2:42 - RCA PM 43266

Dat was een stuk van Franz Jackson getiteld "Comin' in home", hijzelf speelde tenorsaxofoon, zijn broer Harry Jackson-trompet. Earl Hines and his Orchestra voor Blue Bird in Hollywood op 2 december 1940. Dit is de band. Harry Jackson, Rostelle Reese en Leroy White-trompetten. John 'Streamline' Ewing, Joe McLewis en Ed Fant-trombones. Scoops Carry en Leroy Harris-alt-, Bill Randall, Budd Johnson en Franz Jackson-tenorsaxofoons. Earl Hines-piano, Hurley Ramey-gitaar, Truck Parham-bas, Alvin Burroughs-drums. De zanger bij de band was Billy Eckstine, hij deed ballads en met een lager geluid dan toen gebruikelijk. Maar bij deze session zong hij voor het eerst blues, heel voorzichtig al loog de tekst er niet om. Opvallend is de ~~altsaxofoon~~^{altsaxofoon}solo van Scoops Carry, want die klinkt naar Charlie Parker, ~~die~~^{er nu had} nog geen plaat ~~gemaakt~~^{gemaakt}, sterker, de dag van deze opname speelde ~~die~~^{Parker} voor Radio KFBI in Wichita, Kansas. Tweede bijzonder punt: achter Eckstine speelt Hurley Ramey elektrische hawaïaan gitaar, maar dan wel jazz. Slide-guitar zou dat nu heten. En Budd Johnson frenetiek op klarinet aan het slot van "Jelly, jelly"

plaat 1 Earl Hines a/h Orchestra: Jelly, jelly (Billy Eckstine, Earl Hines)
1/5 - 3:22 - idem

"Jelly, jelly" van Billy Eckstine en Earl Hines. Blue Bird, Hollywood 2 december 1940. Wanneer het orkest 3 april 1941 in New York opneemt bestaat de trompetsectie uit 4 man: George Dixon, Harry Jackson, Tommy Enoch en 'Little' Benny Harris. De 3 trombones: Joe McLewis, George Hunt en Ed Fant. Saxofoons en ritmesectie bleven gelijk, alleen drummer Alvin Burroughs is nu vervangen door Rudy Taylor. Hij mag zich laten horen aan het begin van het Jimmy Mundy arrangement voor "Jersey bounce".

plaat 1 Earl Hines a/h Orchestra: Jersey bounce (Wright, Platter, Bradshaw, Johnson)
1/laatste - 3:01 - idem

"Jersey bounce" met Rudy Taylor-drums, George Dixon-trompet en Franz Jackson-tenorsaxofoon. Van hem is dit "South Side".

plaat 1 Earl Hines a/h Orchestra: South Side (Franz Jackson)
2/2 - 2:48 - idem

Van Franz Jackson "South Side", dat gaat over Chicago en zo'n stuk zou nu ^{bv} "In the ghetto" heten. Franz Jackson speelde tenorsaxofoon, broer Harry op trompet, Scoops Carry deze keer als klarinettist.

Earl Hines and his Orchestra voor Blue Bird in New York City, 3 april 1941. Op 20 augustus nam de leider in Hollywood twee pianosoli op, dit is de eerste take van "My melancholy baby".

plaat 1 Earl Hines: My melancholy baby (Burnett, Watson)
2/5 - 2:30 - idem

"My melancholy baby" en de Earl Hines die nog duidelijk herkenbaar is van zijn pionierswerk in 1928. Hij stelt zich wat 'moderner' op met de band in "Windy City jive".

plaat 1 Earl Hines a/h Orchestra: Windy City jive (Buster Harding)
2/8 - 2:49 - idem

"Windy City jive" was een stuk van Buster Harding en de Windy City is Chicago. Het zou dus ook "Chicago bullshit" kunnen heten. Tenorsaxofonist Budd Johnson gaf een stuk Lester Young weg, daarna 8 maten trompet door Harry Jackson, dan 8 van Tommy Enoch. Trombonist Streamline Ewing speelde de bridge, tot slot 8 van weer Harry Jackson-trompet. Net als de Hines-solo "My melancholy baby" van 20 augustus 1941, toen bij de trompetten 'Little' Benny Harris vervangen was door Freddy Webster en ook niet solistisch te horen, John 'Streamline' Ewing zat weer op zijn oude plek, in plaats van trombonist George Hunt.* Nog twee stukken uit deze Blue Bird-session in Hollywood. Dit zat in deel 182 van de NOS Jazzgeschiedenis, als air-check uit juli '40 door Jimmy Lunceford. Nu de Earl Hines Band met Eddie Durham's "Swingin' on C".

plaat 2 Earl Hines a/h Orchestra: Swingin' on C (Eddie Durham)
3/1 - 3:04 - idem

⊙ Genoemd naar de straat in New York's Lower East-Manhattan: Avenue C, toen nog een keurige buurt, "Swingin' on C" van Eddie Durham, waarin Streamline Ewing-trombone, Harry Jackson-trompet, Leroy Harris alt-, en Franz Jackson-tenorsaxofoon. Bij bewerkte Edgar Battle's "Yellow fire".

plaat 2 Earl Hines a/h Orchestra: Yellow fire (Edgar Battle)
3/3 - 2:59 - idem

"Yellow fire" met Scoops Carry-altsaxofoon, Harry Jackson-trompet, Streamline Ewing-trombone en Budd Johnson-tenorsaxofoon. Earl Hines and his Orchestra op 20 augustus 1941 in Hollywood voor Blue Bird. Slot van NOS Jazzgeschiedenis 195, MdR.

NA 119 705

0 0 0 0 0

* moet Ed Fant zijn.

28:42

ok 12.2.83

o Zeel 196 na

opn. 6.7.83

The Earl